

24. Het grote misverstand.

Leider ben je door hoe je u gedraagt, niet door wat je opinie is.

Wie een vriend wil hebben zal een vriend moeten zijn, om te beginnen van zichzelf.

Er is altijd een discussie geweest en er zal altijd een discussie blijven over hoe een hond moet getraind of opgevoed worden. Dat is begrijpelijk, geen twee honden zijn gelijk en geen twee eigenaars zijn hetzelfde. Dus systemen generaliseren kan niet! Gelukkig is dat ook niet nodig, elk systeem goed of slecht heeft echter alleen kans wanneer u ook bereid bent leider te zijn. Omgaan met honden moet holistisch.

Het heeft geen zin de beste trainingsmethoden te gebruiken en daarnaast slecht te voederen maar elke hond heeft een eigen persoonlijkheid, een zelfbesef en emoties. Een leider erkent die. Een "dominante" eigenaar die vervelende of wrede methoden gebruikt om zijn hond iets te leren is geen leider. Een leider is niet prikkelbaar maar evenwichtig, het is ook nooit een ijdeltuit of egotripper.

Enkele zaken gaan onscheidbaar samen met leiderschap, dat zijn o.a. gezonde nieuwsgierigheid, belangstelling, anticipatie, positieve emotie dus! Negatieve omstandigheden voor goed leiderschap zijn verwarring, boosheid, zenuwen, frustratie, radeloosheid, onmacht, jaloezie, angst, competitie, ongeduld, agressie, vergeldingsdrang, macho gedrag, spanning, vermoeidheid.

Honden moeten net als wolven in een roedel leven om zich goed te voelen maar ze worden nooit lid van uw gezin. Uw gezin wordt de hond zijn roedel. Knuffelen is meestal iets egoïstisch waar sommige mensen een grote behoefte aan hebben. Men knuffelt omdat men wil knuffelen niet omdat iemand absolute behoefte heeft geknuffeld te worden. Bij honden is het van nature zelfs zo dat er praktisch geen fysiek contact is tenzij om te paren, te vechten en om de hiërarchie te bevestigen. Dat voorkomt misverstanden en rangorde gevechten. Een gedeelte daarvan noemen mensen spelen. Aan sociaal contact daarentegen hebben honden een grote behoefte.

Vele malen is mij verteld, door mensen die dat echt geloofden, dat hun hond wel wou knuffelen en zelfs dat hun hond humor had. Niet waar dus. Honden hebben zelfs geen rechtstreeks gevoel voor goed en slecht maar ze leren snel dat het positief is als de roedel "lacht", wanneer ze dus ondervinden dat ze wanneer ze bvb op een bepaalde manier ergens inliggen of kijken en de rest van de roedel "lacht. Dan is dat positief en gaan ze dat gedrag herhalen. Zo gaat dat ook met knuffelen, honden en mensen zijn anders.

Bij wilde honden gaat agressie meestal over voeding of hormonen. Bij gedomesticeerde honden praktisch altijd over misplaatst leiderschap. Bij honden geeft ook in gevechten de leider het voorbeeld, daarom kan een goede leider praktisch alle gevechten voorkomen.

Bij mensen ligt dat anders. Politiekers en militaire oversten blijven liever op de achtergrond en sturen de ranglagere de dood in (kanonnenvlees). Let op: een correctietraining is geen bootcamp!

Door negativisten die steeds maar met woorden als positief schermen wordt zelfs in twijfel getrokken waar onze hond vandaan komt om toch maar hun gelijk te halen en inderdaad onze honden zijn geen wolven meer. Wij wonen ook niet meer in grotten maar wanneer onze honden geboren worden weten ze niet dat het geen wolven zijn! Door ze in te prenten en aan te passen bereiden we ze voor op onze moderne maatschappij.

Nu zijn er de laatste jaren meer schrijvers die er op hameren dat de vroegere onderzoekers de problemen die we soms met onze huishond hadden, en nog steeds hebben, gingen onderzoeken bij wolven in gevangenschap en volgens hen zou dat niet kunnen.

- Men bestudeert het gedrag van normale mensen ook niet in de gevangenis is één van de argumenten. Dat is op het eerste gezicht juist maar men mag niet vergeten dat mensen die in de gevangenis belanden al iets afwijkend hadden gedaan toen ze nog in vrijheid leefden. Dat is trouwens de reden dat ze in de gevangenis zijn.
- Een ander argument is dat de wolven in te kleine ruimtes gehouden werden (wat zeker juist is) en dat wolven, die om welke reden dan ook door de groep verstoten werden, deze wegens de afsluiting niet konden verlaten. Weer juist, maar onze hond kan ook niet vertrekken naar een andere familie wanneer hem dat beter uit komt.
- Volgens de tunnelvisie specialisten zouden wolven als ze al de voorouders van onze hond zijn (zelfs dat trekken sommigen van hen in twijfel) in de vrije natuur moeten bestudeerd worden wat uiteraard niet kan en wat ook niet het juiste beeld zou opleveren.
  - a. Net als onze honden hebben wolven een territorium en een jachtgebied. Bij wolven wordt dat territorium nooit door andere wolven geschonden en in het jachtgebied gebeurt het hooguit enkele malen per jaar dat de grens door een andere wolf of wolven overschreden wordt. Terwijl wij onze hond uitlaten in een parkje waar elke dag enkele honderden honden worden uitgelaten.
  - b. Volgens David Mech die wolven echt in het wild bestudeerd wordt er bij wilde wolven weinig gevochten. Vanzelfsprekend dat is logisch, het zou een enorm verlies van energie opleveren. In filmen die Mech gemaakt heeft kan men zien dat er een zeer duidelijke rangorde is waar de hogere in rang als dusdanig begroet wordt, juist om gevechten te vermijden. Een beetje vergelijkbaar met het leger, daar wordt ook niet

gevochten omdat de hogeren in rang als dusdanig begroet worden. Bij conflicten vechten ze wel tegen andere legers en dat is bij wolven ook zo. Het is de leider die dat bepaald, nooit een lagere in rang!

- c. Laat ons ook niet vergeten dat het vergelijk met wilde wolven zoals wij die nu kennen na jarenlange vervolging en uitroeiing niet helemaal opgaan. In praktisch elk boek geeft de schrijver zijn mening over hoe de wolf zich bij de mens heeft aangesloten en niet zelden is dat zéér romantisch. Het enige wat zeker is dat we het niet weten. Wat we wel weten is dat die mensen toen geen academische opleiding dierenpsychologie gevolgd hadden en dat er geen hondenkennels waren. Dus meer dan waarschijnlijk was er al een vorm van natuurlijke selectie doordat de minder schuwe dieren in de buurt van mensen kwamen. Jaren later toen de mens met zijn almachtig gevoel over vuurwapens beschikte zijn het juist deze wolven die uitgeroeid zijn en nu wanneer het bijna te laat is en we de wolf gaan beschermen zijn het juist de nazaten van de zéér schuwe dieren die het juist door hun schuwheid overleefd hebben.

Dit is uiteraard geen correct beeld om na te gaan hoe onze hond in mekaar zit. Punt is, wie wolven bestudeert kan veel van honden leren en wie honden bestudeert kan veel van wolven leren!

Laat ons toch ook niet vergeten dat de wereld waarin we nu leven veel zaken bevat die honden niet kunnen beoordelen. Verkeerslichten, verkeersreglementen, zebrapaden, verkeer op zich, elektrische kabels, automatische deuren, enz...

Bijna iedereen heeft David Copperfield al eens zien vliegen of zweven in één van zijn optredens maar niemand gelooft dat hij het echt kan, het is een illusie. David Copperfield is dan ook een illusionist. Hij maakt gebruik van allerlei technieken en een grote kennis van het menselijk brein om mensen te laten denken dat hij zweeft.

Zo zijn er schrijvers die zich dan wel onderzoeker noemen maar hun brood verdienen door te schrijven en die om veel boeken te verkopen schrijven wat mensen graag horen. Die geven in het beste geval hun mening, dat is dus geen conclusie maar een opinie en alleen als die juist is, is het een feit. Mooi kunnen schrijven is zeer belangrijk voor diegenen die fictie schrijven maar wanneer het over honden gaat is de waarheid veel belangrijker.

Toch vinden mensen die beweren of schrijven dat men honden als gelijke kan behandelen meer en meer gehoor omdat meer en meer mensen geen grenzen meer willen stellen. De grenzeloze generatie! Strikt gehoorzamen is niet meer nodig, men wil geen ongemak voor zijn hond. Men wil vrij en anti autoritair opvoeden, dikwijls uit onkunde maar niet zelden uit gemakzucht. Man en vrouw voelen zich gelijkwaardig en zéér terecht natuurlijk maar bij honden ligt dat anders. Bij een verschil van mening maken honden daar gebruik van => chimpansee politiek.

Mensen willen hun hond gelukkig maken maar weten niet hoe en gaan daarom vermenschelijken en omdat mensen vanuit hun mens zijn denken gaan ze er soms van uit dat sommige zaken ondergeschikt zijn. Voor mensen is dat dikwijls ook zo maar honden zijn geen mensen en daarom is het verschil voor hen soms zéér groot. Mensen hebben zeer terecht een vrije mening, maar de mening dat iedereen het op zijn manier doet gaat niet op als honden er onder lijden. Door hun ingesteldheid en aangeboren instinct leven honden van nature in een pikorde. Zij kennen geen democratie, samenspraak, of inspraak en in onze maatschappij is een hond zonder leider een lijder.

Toen ik dit gesprek ooit met een vriend had merkte hij op "Je bedoelt een positieve leider". Ik was geschokt door die opmerking, een leider is altijd positief anders is het een tiran of dictator. Daar heeft men angst voor en geen respect, die onderdrukken, zijn arrogant en pretentius. Niet zelden zijn het zelfingenomen betweters, zot van glorie die tot barbaarse dingen in staat zijn, despoten, egoïsten, narcisten, heimelijk en eigenzinnig.

Zéér dikwijls wordt er verwezen naar het "oude systeem" en men bedoelt dan dat de gehoorzaamheid van de hond niet beruste op inzicht van het verlangde gedrag maar op de ervaring dat hij door zijn geleider werd gestraft zodra de hond zijn bevel niet opvolgde. Nu spijtig genoeg was ik er vroeger al en inderdaad gebeurde dat. Alleen weet ik niet zeker of er vroeger meer idioten waren dan nu. Ik weet alleen dat het op deze manier vroeger niet lukte en nu nog niet. Ik weet ook dat leiders geen onnodig leed veroorzaken en dat wie een hond heeft een verantwoordelijkheid heeft tegenover die hond maar ook tegenover de maatschappij. Leider zijn van uw hond is geen vrije keuze maar uw verantwoordelijkheid. Ook wanneer er in de jeugd van uw hond wat is misgelopen en hij niet toerekeningsvatbaar is kunt u nooit een normale leider voor hem zijn maar u bent wel verantwoordelijk!

Het grote misverstand. Wat is een leider?

Voor honden in de natuur is dat niet zo eenvoudig. Veel mensen denken dat je gewoon de sterkste moet zijn maar dat is helemaal niet zo. Vele eigenschappen zijn vereist maar slim zijn is het belangrijkste. Dat maakt het voor de meeste mensen gemakkelijk om leider te zijn over hun hond of honden. Uiteraard is dit een gegeven waar een anarchist het moeilijk mee heeft maar dat komt bij honden gelukkig niet voor. Wel alfa's maar die zijn zéér zeldzaam. Ik heb +/- 4000 honden goed gekend of begeleid en heb slechts 5 alfa's ontmoet en ook die waren voor een specialist handelbaar. Ik heb honderden mensen ontmoet die mij vertelden dat hun hond dominant was. Dat bleek telkens een vergissing, ontstaan door gebrek aan leiding.

Let op: leiding geven is iets totaal anders dan domineren! Het is ook niet zo dat honden absoluut hun status willen verhogen in de (menselijke) roedel. Ze nemen wel hun verantwoordelijkheid waar wij in hun ogen falen. Bij gebrek aan leiderschap moeten ze wel, hun instinct dwingt hen daartoe. Om als mens een goede leider te zijn voor uw hond

moet men geen hogere studies gedaan hebben of psycholoog zijn. Het mag natuurlijk maar gezond boerenverstand volstaat.

Een leider is zelfzeker, kalm en assertief. Elke hond van gelijk welk ras is een individu, heeft een bepaalde geest en karakter. Het is aan ons om er voor te zorgen dat hij kan uitvoeren wat een gezonde geest zou doen. Een leider moet dus niet alleen leiden maar ook sturen en gidsen. Daarom is een leider ook vastberaden en bepalend. Hij is begeleider, opleider, correct, doordacht, accuraat en doortastend en dat alles doet hij ogenschijnlijk onbaatzuchtig. Voor zwakke of dus slechte leiders heeft de hond geen respect. Dat zorgt dus voor angst of ze worden verpest door ze te verwennen (in mensennormen) niet bvb een grote wandeling. Ook zie ik regelmatig honden die hun baas vrij goed getraind hebben en bijvoorbeeld mogen markeren, dat zorgt voor ambivalent gedrag! Immers iedere eigenaar is een beetje leider alleen al maar omdat we voor eten zorgen.

Leider zijn is dus full time, niet nu en dan, voor het één wel en voor het ander niet. Op die manier zorgt u voor een gelukkige en ontspannen hond die wel temperament heeft maar zichzelf niet nerveus maakt.

Ik geef nog enkele voorbeelden waar de rol van leider duidelijk is.

- Regelmatig hoor ik van mensen dat ze een hond hebben met verlatingsangst terwijl dat uiterst zelden voorkomt. Verlatingsfrustratie daarentegen komt wel vaak voor. Er is dan sprake van een hond die op meerdere vakken te hoog in rang staat en die niet wil dat zijn beschermers hem alleen achterlaten. Alleen achterblijven en toch stil zijn is iets dat heel normaal is maar dat moet geleerd worden. In de natuur is dat evident. Lawaai maken betekend als pup dat je aan diegene die je wil opeten laat weten waar je bent. Je moeder kan niet altijd bij je blijven want die moet immers voor eten zorgen. Het is dus letterlijk, eten of gegeten worden. Onze huishond die geen leider heeft maar moet opgroeien bij iemand die zich laat sturen door sentiment leert => piepen is niet gevaarlijk, levert geen straf op maar een beloning want het vrouwtje kwam terug (ocharme) om te troosten dus alleen zijn is waarschijnlijk echt gevaarlijk maar wanneer ik genoeg lawaai maak wordt het opgelost en de pup moet er niet minder om eten. Immers dat staat samen met de snoepjes en de snacks in de kast. Let op: veel van dit soort honden eindigt volwassen in het asiel omdat ze constant blaffen.
- Er zijn honden die negatief reageren (tenminste naar menselijke begrippen) wanneer iemand vertrekt terwijl ze ogenschijnlijk niets deden toen diezelfde persoon het gezelschap verwoegde. Niet waar dus! De persoon werd wel in de roedel aanvaard maar moet de regels volgen en daar behoort het verlaten van de roedel zonder toestemming niet bij. Ook dit is leiderschap, de hond neemt zijn verantwoordelijkheid omdat de "baas" geen leider is.

- Mensen weten of kunnen weten dat naar de tandarts gaan op zich niet leuk is maar dat een gaatje in je tand laten opvullen later veel leed kan voorkomen. Dat soort redeneringen kan een hond niet maken, mede daarom hebben ze recht op een leider.

Uiteraard zou ik zo nog honderden voorbeelden kunnen aanhalen, wellicht duizenden.

Denis Steurs